

VLAAMSE REGERING

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE BESCHERMING ALS
MONUMENT, STADS- OF DORPSGEZICHT**

DE VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR, GEZIN EN WELZIJN,

Gelet op de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen;

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten, stads- en dorpsgezichten ;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzondere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel 6, §1, I, 7°;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 20 juni 1995 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering van 20 oktober 1992 tot delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de leden van de Vlaamse regering, gewijzigd bij de besluiten van de Vlaamse regering van 20 januari 1993 en van 7 oktober 1993;

Gelet op het ministerieel besluit van 15 maart 1994 houdende vaststelling van de ontwerplijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van 1 december 1994,

B E S L U I T :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van het decreet van 3 maart 1976:

Wegens zijn historische waarde:

- als monument:

de woning van beeldhouwer Roemaet (1865-1939), gelegen Diestsevest 58 te Leuven;

bekend ten kadaster:

LEUVEN, 1e afdeling, Sectie H, perceelnummer 36E12.

Art. 2.

De **historische** waarde wordt als volgt omschreven:

omwille van de historische en architectuurhistorische waarde van het pand als goed bewaard herenhuis met poortdoorgang in neo-traditionele stijl, in 1903 gebouwd door medewerker en opvolger van Helleputte, Vincent Lenertz (1968-1914) als privé-woning voor beeldhouwer Paul Roemaet (1965-1938) die zelf instond voor de neo-gotische binneninrichting.

Beide figuren vormen belangrijke schakels in de neo-gotische beweging die zich in Leuven rond architect en politicus J. Helleputte concentreerde.

Het atelier Roemaet kende een indrukwekkende productie voornamelijk in Brabant, Limburg en Antwerpen met als belangrijke realisaties de meubilering van de kapel van het godshuis te Tessenderlo en van het H. Hartpensionaat te Luik en dit in samenwerking met Helleputte.

Typerend voor de "huisstijl" was de gedegen ambachtelijkheid, de hoge kwaliteit en archeologische precisie.

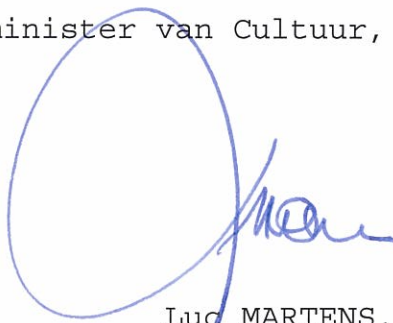
De ruime, comfortabele herenwoning completeert het beeld van Roemaet zoals het uit recent onderzoek en studie naar voren kwam. Zij is eveneens illustratief voor de jarenlange vruchtbare samenwerking met V. Lenertz, die hier opteerde voor een neo-traditionele vormgeving, typerend voor de eindfase van de neo-gotiek.

Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, **08 SEP. 1995**

Vlaamse minister van Cultuur, Gezin en Welzijn,

Luc MARTENS.